

การแปรรูปถ่านไม้ไผ่เพื่อใช้ในการดูดซับกลิ่นในชุมชนบ้านคุณชี้แรด ต.พัฒ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
Bamboo Charcoal Processing for Odor Adsorption in Ban Khuan Ki-Rad Community,
Patong Sub-district, Hat Yai District, Songkhla Province

ณัฐวุฒิ สุภารัตน์^{1*} และจุฑามาศ จันโภทัย¹
Nuttawut Suparat^{1*} and Juthamas Janthothai¹

¹ สาขาวิชาเทคโนโลยีปิโตรเคมี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา 90000

¹Petroleum Technology, Faculty of Industrial Education and Technology,
Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla 90000

Received: 10 October 2020, Revised: 27 May 2021, Accepted: 20 June 2021, Published online: 23 August 2021

Abstract

The objective of this research aimed to use waste material from the rough giant bamboo in Ban Khuan Ki-Rad community, Phatong Subdistrict, Hat Yai, Songkhla Province which was obtained from the wood vinegar production to produce bamboo charcoal. First, the bamboo charcoal was grinded and extruded into rhino shape to use for odor absorption. From the Experiments, it was found that the suitable mass ratio between bamboo charcoal powder, cassava starch and water was 22 : 5 : 10 (Sample R1) The surface area of this sample was investigated by using BET analyzer which was $0.858 \text{ m}^2/\text{g}$. In addition, the odor adsorption efficiency results were examined by using ammonia which had the effective for odor absorbing very well and the pH of the solution was 6. Moreover, the researchers also transfer the knowledge of bamboo charcoal production for odor absorption to the community, which produce the rhino shape odor absorbent products that meet the needs and the community identity.

Keywords: Rough giant bamboo, Cassava starch, Surface area, Adsorption

*Nuttawut Suparat: Tel.: 097 359 5455. E-mail address: Nuttawut.s@rmutsv.ac.th

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือการนำเศษวัสดุเหลือใช้จากไม้ไผ่ต่างในชุมชนบ้านคุณชี้แรด ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่ได้จากการกระบวนการผลิตน้ำส้มคั่วนไม้มาผ่านกระบวนการแปรรูปเป็นถ่านไม้ไผ่โดยการบดละเอียดและทำการร่อนตะแกรงเพื่อคัดขนาดและนำมาอัดขึ้นรูปเป็นรูปแ雷ดเพื่อนำไปใช้ในการดูดซับกลิ่น จากการทดลองพบว่าอัตราส่วนโดยมวลที่เหมาะสมระหว่างผงถ่านไม้ไผ่ แป้งมันสำปะหลัง และน้ำคีอ 22 : 5 : 10 (ตัวอย่าง R1) และทำการวิเคราะห์หาค่าพื้นผิวโดยใช้เครื่อง BET ซึ่งมีค่าพื้นที่ผิวเท่ากับ 0.858 ตารางเมตรต่อกรัม นอกจากนี้ผลการทดสอบประสิทธิภาพในการดูดซับกลิ่นโดยใช้เอมโนเนย ซึ่งได้ผลของค่า pH ของสารละลายมีค่าเท่ากับ 6 ซึ่ง ยังไปกว่าหนึ่งทางคณะผู้วิจัยยังได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ของการผลิตถ่านไม้ไผ่เพื่อใช้ในการดูดซับกลิ่นมาถ่ายทอดให้กับชาวบ้านในชุมชนทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ดูดซับกลิ่นรูปแ雷ดที่ตรงตามความต้องการและเป็นไปตามอัตลักษณ์ของชุมชนนี้ที่ง่ายเป็นการสร้างอาชีพและรายได้จากการผลิตภัณฑ์ชุมชนอีกทางหนึ่งด้วย

คำสำคัญ: ไผ่ต่าง แป้งมันสำปะหลัง พื้นที่ผิว การดูดซับ

บทนำ

ชีวมวล คือ สารอินทรีย์ที่เป็นแหล่งกากเก็บพังงานจากรรคมชาติและสามารถนำมาใช้ผลิตพังงานได้ประกอบด้วยธาตุคาร์บอนและไฮโดรเจน [1] สารอินทรีย์เหล่านี้ได้มา จากพืชและสัตว์ต่าง ๆ เช่น เศษไม้ ขยะ วัสดุเหลือใช้ ทางการเกษตร การใช้งานชีวมวลเพื่อทำให้ได้พังงานอาจจะทำโดยนำมาราดใหญ่เพื่อพาลังงานความร้อนที่ได้ไปใช้ในกระบวนการผลิตไฟฟ้าทดแทนการใช้พาลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิล (น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน) ซึ่งข้อจำกัดในการใช้ชีวมวลทางการเกษตรเหล่านี้มาใช้เป็นเชื้อเพลิง คือ สารชีวมวลมีความหนาแน่นต่ำ ปริมาตรมากและมีความยากลำบากในการขนย้าย จึงไม่เหมาะสมในการขนส่งไปในระยะทางไกล ๆ จากสถานที่ผลิต ซึ่งการนำเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรออกไปจากพื้นที่การเกษตรจำนวนมาก อาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการขนส่งที่เพิ่มขึ้น

จากการวิจัยที่ทำการศึกษาประสิทธิภาพในการดูดซับกลิ่นของถ่านไม้ไผ่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูดซับของถ่านก้มมันต์สำหรับบำบัดໄออดเรเจนซัลไฟด์ในกลิ่นที่เกิดจากแก๊สพิษอื่น ๆ รวมไปถึงกลิ่นอันไม่พึงประสงค์พบว่าถ่านที่ได้จากการนำไม้หรือวัสดุใกล้เคียงอื่น ๆ เช่น กระ吝ะพร้าว ไม้ไผ่ มาผ่านกระบวนการคาร์บอนเซ็นชัน โดยการเผาที่อุณหภูมิสูงในสภาพว่าง๊อกากาศ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นถ่านที่มีความเป็นรูพรุนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์มากมายหลายด้าน เช่น ผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับดูดซับกลิ่น เป็นต้น [2]

จากการสำรวจพื้นที่ในชุมชนหมู่ที่ 6 บ้านคุณชี้แรด ตำบลพะตง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ได้มีการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนเกี่ยวกับการผลิตน้ำส้มคั่วนไม้จากไม้ไผ่ต่างซึ่งเป็นวัสดุชีวมวลจากธรรมชาติภายในชุมชน โดยไม่ไผ่ต่างที่นำมาผลิตส้มคั่วนไม้จะผ่านกระบวนการเผาเพื่อลดความชื้นจนกลายเป็นถ่านไม้ไผ่และไม่ได้นำถ่านไม้ไผ่ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ต่อยอดจึงทำให้ถ่านไม้ไผ่เป็นวัสดุเหลืออยู่ภายในชุมชนเป็นจำนวนมาก

ดังนั้น ทางคณะผู้วิจัยได้เข้าไปลงพื้นที่เพื่อทำการศึกษากระบวนการแปรรูปถ่านไม้ไผ่ที่เหลือจากการผลิตน้ำส้มคั่วนไม้ไผ่เป็นวัสดุที่ใช้ในดูดซับกลิ่น โดยการหาอัตราส่วนในการขึ้นรูปที่เหมาะสม คุณสมบัติของถ่านไม้ไผ่ในการดูดซับกลิ่นและประสิทธิภาพของถ่านไม้ไผ่ที่ใช้ในการดูดซับกลิ่น นอกจากนี้ ยังได้ทำการออกแบบแม่พิมพ์ในการอัดขึ้นรูปของถ่านไม้ไผ่เป็นรูปแ雷ดเพื่อให้ตรงกับอัตลักษณ์ของชุมชนคือชุมชนบ้านคุณชี้แรดและเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าถ่านไม้ไผ่ดูดซับกลิ่นดังกล่าวอีกทางหนึ่งด้วย และเมื่อสิ้นสุดกระบวนการวิจัยแล้วจะมีการนำองค์ความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดให้แก่คนภายในชุมชนเพื่อสร้างอาชีพและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นสินค้าประจำชุมชนต่อไป

วิธีการวิจัย

1. ขั้นตอนในการเตรียมวัสดุคิบ

1.1 ออกแบบและขึ้นรูปถ่านไม้ไผ่ดุดชักกลิ้นรูปแรก

1.1.1 นำถ่านไม้ไผ่ต่างที่ได้จากการเผาเพื่อผลิตน้ำส้มควันไม้ ที่อุณหภูมิประมาณ 600 องศาเซลเซียส มาผ่านกระบวนการบดหยาบ

1.1.2 คัดขนาดผงถ่านไม้ไผ่โดยใช้ตะแกรงร่อน

1.1.3 เตรียมผงถ่านไม้ไผ่ แป้งมันสำปะหลัง และน้ำ

1.1.4 ทำการซึ่งผงถ่านไม้ไผ่ แป้งมันสำปะหลังและน้ำ ตามอัตราส่วนที่กำหนด (โดยใช้อัตราส่วนในรูปแบบกรัม คือ ตัวอย่างที่ R1 (22:5:10) R2 (22:7.5:7.5) R3 (22:10:5) R4 (25:6:6) และ R5 (28.3:4.4:4.4) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่นำไปใช้จริงในกระบวนการอัดขึ้นรูป

1.1.5 นำผงถ่านไม้ไผ่และแป้งมันสำปะหลังที่ผสมกันเข้าด้วยกันเพื่อให้ความชื้นที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

1.1.6 นำไปเย็นต่อในตู้เย็น 500 มิลลิลิตร เพื่อทำการกวนแป้งมันสำปะหลังที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส โดยใช้เครื่อง Hot Plate เป็นอุปกรณ์ในการให้ความร้อน

1.1.7 เทผงถ่านไม้ไผ่ผสมกับแป้งมันสำปะหลังที่ผ่านกระบวนการกวนแล้วให้เข้ากันโดยดูจากสีขาวของแป้งมันสำปะหลังจะหายไปจนรวมเข้ากับผงถ่านไม้ไผ่จนมีสีดำทั้งหมด

1.1.8 เทน้ำที่ตวงไว้ตามอัตราส่วนที่กำหนดลงไปในบิกเกอร์ที่มีถ่านไม้ไผ่กับแป้งมันสำปะหลังผสมกันอยู่

1.1.9 กวนส่วนผสมทั้งสามอย่างให้เข้ากันจนได้ลักษณะที่เหนียวเกาะตัวกันดีและสามารถปั้นหรือขึ้นรูปได้

1.1.10 เตรียมชุดแม่พิมพ์อัดขึ้นรูปแรกที่ทำจากเหล็กกล้าคาร์บอนปานกลาง ใช้จาระบีดีดทำความสะอาดแล้วพิมพ์พร้อมที่ใช้ผ้าสะอาดเช็ดออก

1.1.11 เทส่วนผสมลงในแม่พิมพ์รูปแรก และทำการอัดโดยใช้มืออัดขึ้นรูปในแม่พิมพ์รูปแรกที่จัดเตรียมไว้ ดังภาพที่ 1

1.1.12 นำตัวถ่านที่ผ่านการขึ้นรูปเป็นรูปแรกออกจากแม่พิมพ์ เข้าด้วยกันเพื่อโดยได้ความชื้นที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง

1.1.13 นำถ่านไม้ไผ่รูปแรกมาทำการตากแดดทิ้งเป็นเวลา 1 วัน เพื่อให้ตัวถ่านไม้ไผ่รูปแรกคงรูป ก่อนจะนำไปใช้งาน

ภาพที่ 1 แม่พิมพ์รูปแรกสำหรับขึ้นรูปถ่านไม้ไผ่

2. ขั้นตอนการวัดค่าการแข็งตัวโดยใช้เครื่องไวแครต

2.1 หาค่าการแข็งตัวโดยใช้เครื่องไวแครตเพื่อหาอัตราส่วนของผงถ่านไม้ แบ่งมันสำปะหลังและน้ำที่เหมาะสมโดยวิสัยส่วนในการทดลองตามที่กำหนดไว้

3. ขั้นตอนการทดสอบหาประสิทธิภาพในการดูดซับกลินของถ่านไม้ไฟโดยใช้แอมโตรนเนีย

ในการทดสอบประสิทธิภาพในการดูดกลินของถ่านไม้ไฟ โดยการทดสอบการดูดซับกลินก้าชเอมโตรนเนีย โดยมีขั้นตอนการทดลองดังนี้ [3]

3.1 ใช้ Syringe ขนาด 50 มิลลิลิตร จำนวน 3 หลอด พร้อมดึงก้าน Syringe ออกรา

3.2 เตรียมสำลีแผ่น 6 แผ่น

3.3 ซึ่งถ่านไม้ไฟดูดซับกลินรูปรีดโดยใช้อัตราส่วน R1 R2 R3 R4 และ R5 โดยใช้ผงถ่านปริมาณ 0.5 กรัมบรรจุลงในสำลีพร้อมห่อด้วยเทปไป 3 ชุด

3.4 ทำการบรรจุผงถ่านไม้ไฟลงใน Syringe ชุดละ 1 หลอด

3.5 หยดเอมโตรนเนียกับสำลีที่เหลือทั้ง 3 ชุด ชุดละ 10 หยด

3.6 วางห่อสำลีที่มีเอมโตรนเนียลงใน Syringe

3.7 สอดก้าน Syringe ให้อยู่ที่ระดับ 50 มิลลิลิตร

3.8 ใช้หลอดทดลองที่มีน้ำก้นบรรจุอยู่ 10 มิลลิลิตร 3 หลอด และใช้ Syringe แขวนไว้น้ำเป็นเวลา 20 นาที เมื่อครบ 10 นาที ให้ดัน Syringe ไปอยู่ที่ระดับ 5 มิลลิลิตร

3.9 เมื่อครบ 20 นาที ให้เทน้ำจากหลอดทดลองใส่ในบีกเกอร์ขนาด 100 มิลลิลิตรเพื่อทำการวัดค่า pH โดยใช้กระดาษ Universal indicator

3.10 บันทึกผลค่า pH ของตัวถ่านไม้ไฟดูดซับกลินรูปรีดจากนั้นนำไปหาค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

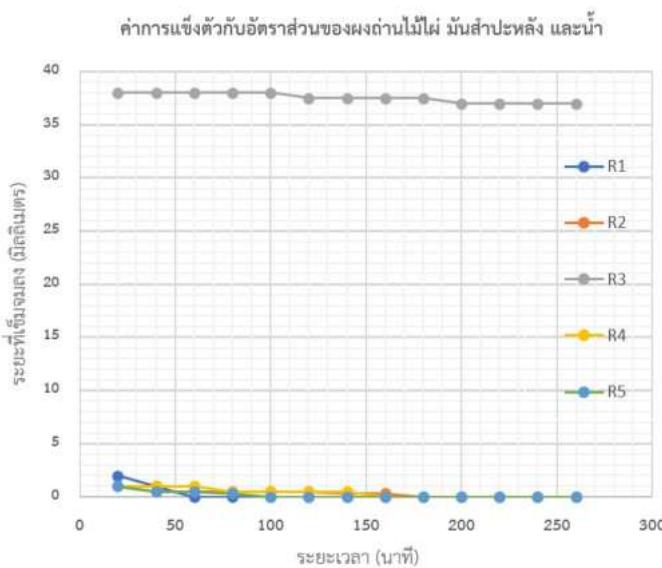
งานวิจัยนี้เป็นการนำเศษวัสดุเหลือใช้จากการผลิตน้ำส้มควันไม้ไผ่นั่นคือถ่านไม้ไฟเพื่อใช้ในการดูดซับกลิน และมีการถ่ายทอดองค์ความรู้และกระบวนการผลิตถ่านไม้ไฟเพื่อใช้ในการดูดซับกลินให้กับชุมชน โดยที่ผลิตภัณฑ์ถ่านไม้ไฟดูดซับกลินของชุมชนจะเป็นไปตามรูปลักษณ์และตรงตามอัตลักษณ์ที่ต้องการ โดยมีขั้นตอนในการทดลองดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าความแข็งเพื่อทำสัดส่วนของผงถ่านไม้ไฟ แบ่งมันสำปะหลังและน้ำที่เหมาะสม

การทดสอบค่าความแข็งเพื่อหาสัดส่วนของผงถ่านไม้ไฟ แบ่งมันสำปะหลังและน้ำที่เหมาะสม โดยจะใช้เป็นสัดส่วนในรูปแบบกรัม คือ ตัวอย่างที่ R1 R2 R3 R4 และ R5 ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้ในกระบวนการอัดขึ้นรูป ซึ่งสามารถขึ้นรูปได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ถ่านไม้ไฟอัดรูปรีดที่ผ่านกระบวนการอบໄล่ความชื้น

ภาพที่ 3 ค่าการแข็งตัวของอัตราส่วนของผงถ่านไม้ไผ่ แบ่งมันสำปะหลัง และน้ำ

จากภาพที่ 3 แสดงค่าการแข็งตัวของตัวอย่างที่ R1 R2 R3 R4 และ R5 โดยจับเวลาตั้งแต่ 20 ถึง 260 นาที และปล่อยเข้มลงทุก ๆ 20 นาที วัดระยะที่เข้มลง พบร้าตัวอย่างที่ R1 ระยะเวลาเริ่มก่อตัวของถ่านไม้ไผ่ที่ใช้ในการดูดซักกลืน เวลา 20 นาที ค่าเข้มลงอยู่ที่ 2 มิลลิเมตร และระยะเวลา 60 นาที ค่าระยะเข้มที่คงลงเท่ากับ 0 มิลลิเมตร ซึ่งเป็นระยะเวลาแข็งตัวที่ก้อนตัวอย่าง R1 เกิดการแข็งตัวเร็วที่สุดเมื่อเทียบกับตัวอย่างที่ R2 R3 R4 และ R5 เนื่องจากอัตราส่วนของผงถ่านไม้ไผ่ แบ่งมันสำปะหลังและน้ำอยู่ในอัตราส่วนที่เหมาะสม

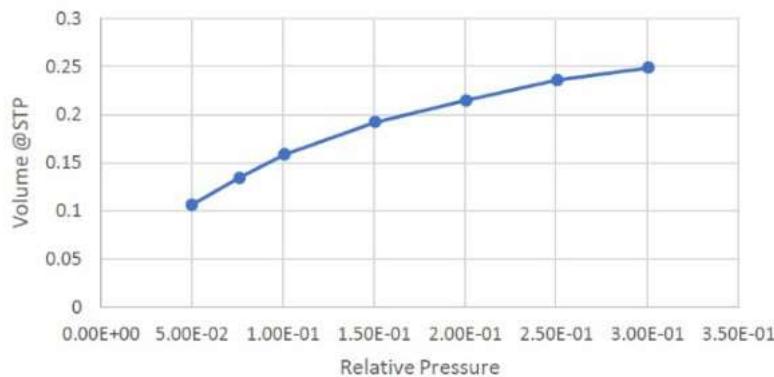
2. การหาอัตราส่วนที่สามารถขึ้นรูปได้ของถ่านไม้ไผ่รูปแรดโดยใช้แบ่งมันสำปะหลัง และน้ำ

จากการศึกษาคุณสมบัติของส่วนผสมเช่น ประสิทธิภาพในการดูดซักกลืนของผงถ่านไม้ไผ่ การจับตัวกันเป็นก้อนของแบ่งมันสำปะหลังที่เปรียบเสมือนการจากกระมชาติและน้ำ ที่ช่วยให้ส่วนผสมแตกต่ออย่างช้าๆ ขึ้นรูปได้จ่ายช้า ในกระบวนการผลิตถ่านไม้ไผ่ดูดซักกลืนรูปแรด โดยมีสัดส่วนดังนี้

สรุปจากการทดสอบในการหาอัตราส่วนที่เหมาะสมพบว่า อัตราส่วนที่ดีที่สุดในการขึ้นรูปของตัวอย่าง R1 สามารถขึ้นรูปได้ดีที่สุด หลังจากนำไปผ่านกระบวนการอบไล่ความชื้น ตัวถ่านไม้ไผ่มีลักษณะแข็งจับตัวกันเป็นก้อนดี เนื่องจากมีปริมาณแบ่งมันสำปะหลัง และน้ำในปริมาณที่พอดีที่เข้ากับปริมาณผงถ่านไม้ไผ่ ทำให้ถ่านไม้ไผ่ดูดซักกลืนรูปแรดผ่านกันเป็นก้อนได้ต่างจากตัวอย่าง R5 ที่ไม่สามารถขึ้นรูปได้เลย เนื่องจากปริมาณแบ่งมันสำปะหลัง และน้ำในปริมาณที่ไม่น้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถขึ้นรูปได้ เพราะจะน้ำยิ่งมีปริมาณแบ่งมันสำปะหลังมาก ก็ยิ่งสามารถจับตัวในการขึ้นรูปถ่านไม้ไผ่ดูดซักกลืนรูปแรดได้จ่ายกว่าเมื่อใส่แบ่งมันสำปะหลังในปริมาณที่น้อย เมื่อใช้ปริมาณน้ำอย่างพอเหมาะกับกันของส่วนผสมจะทำได้ยาก แต่หากปริมาณน้ำมากจนเกินไปก็จะทำให้ส่วนผสมเหลวจันไม่สามารถขึ้นรูปได้เช่นกัน

3. หาค่าพื้นที่ผิวที่ใช้ในการดูดซักกลืนโดยใช้เครื่อง BET

ในการเลือกอัตราส่วนที่ใช้ในการทดสอบค่าพื้นที่ผิว จะเลือกใช้สัดส่วนที่สมกันเรียบร้อยแล้วระหว่างผงถ่านไม้ไผ่ แบ่งมันสำปะหลังและน้ำ โดยมีส่องสัดส่วนนั้นก็คือ อัตราส่วนของตัวอย่าง R1 เนื่องจากเป็นอัตราส่วนที่สามารถนำไปขึ้นรูปได้เป็นรูปแรด ซึ่งตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยและอัตราส่วนของผงถ่านไม้ไผ่และแบ่งมันสำปะหลังโดยผลการทดสอบหาค่าพื้นที่ผิวมีค่าเท่ากับ 0.858 ตารางเมตรต่อกรัม

ภาพที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ค่าความดันสัมพัทธ์ต่อปริมาตรระหว่างผ่านไม้ไผ่ของตัวอย่าง R1

จากภาพที่ 3 แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของความดันไอเข้าใกล้ความดันไออิ่มตัวของตัวอย่าง R1 เมื่อกราฟอยู่ใกล้ 0 ประสิทธิภาพในการดูดซับกลินจะทำได้ดีมาก แต่หากกราฟยังไกล 1 มากระทำไว้ ประสิทธิภาพในการดูดซับแก๊สจะลดลง อีกทั้งจะทำให้พื้นที่ผิวพันธุ์ของผ่านกัมมันต์ลดลงตามไปด้วย ซึ่งสามารถปรับสภาพพื้นที่ผิวผ่านกัมมันต์ได้โดยใช้วิธีการออกซิไดซ์ [4]

4. ทดสอบประสิทธิภาพในการดูดซับกลินโดยการใช้แอมโมเนียเป็นเวลา 20 นาที

การทดสอบผ่านไม้ไผ่ดูดซับกลินรูปแอล โดยจะเลือกอัตราส่วนของตัวอย่าง R1 R2 R3 R4 และ R5 มาใช้ในการทดลองการดูดซับกลินกับก้าชแอมโมเนีย โดยทำการทดลองซ้ำ 3 ครั้งเพื่อหาค่าเฉลี่ย

นำค่าจากทดลองทั้ง 3 หลอดมาหาค่าเฉลี่ยตัวอย่างอัตราส่วนที่ใช้ในการทดลอง โดยจะได้ค่า pH ของ R1 = 6 R2 = 6.7 R3 = 6.7 R4 = 6.7 และ R5 = 7.3 ซึ่ง pH เป็นปัจจัยที่มีผลต่อระบบการดูดซับ หากผลการทดลองพบว่าค่า pH ต่ำ ($pH < 4$) ไฮโดเจนไอออน (H^+) ที่เกิดขึ้นจะเข้ามาเยี่ยงจับที่บริเวณพื้นผิวของตัวดูดซับทำให้ก้าชแอมโมเนียถูกดูดซับไปจำนวนมาก แล้วเมื่อผลการทดลองค่า pH สูง ($pH > 8$) ประสิทธิภาพในการดูดซับกลินจะลดลง [4] ดังผลการทดลองตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพในการดูดซับกลินโดยใช้แอมโมเนีย

ตัวอย่างอัตราส่วน ที่ใช้ทดลอง	pH ของสารละลาย			ค่าเฉลี่ย
	หลอดทดลองที่ 1	หลอดทดลองที่ 2	หลอดทดลองที่ 3	
R1	6	6	6	6
R2	7	7	6	6.67
R3	7	6	7	6.67
R4	6	7	7	6.67
R5	8	7	7	7.33

สรุปผลการวิจัย

จากการทดลองในการหาอัตราส่วนระหว่างผงถ่าน แป้งมันสำปะหลัง และน้ำที่สามารถดูดซับกลินได้โดยการทดลองจะทำการกำหนดอัตราส่วนของตัวอย่างที่แตกต่างกันเพื่อหาความสามารถในการดูดซับกลินซึ่งสรุปผลได้ว่า ตัวอย่าง R1 สามารถขึ้นรูปได้ดีที่สุด หลังจากนำไปผ่านกระบวนการไล่ความชื้น ตัวถ่านไม่ไฟลักขณะแข็งจับตัวกันเป็นก้อนดีที่สุด เพราะมีอัตราส่วนผสมที่เหมาะสม การทดสอบค่าพื้นที่ผิวของถ่านไม้ไฟดูดซับกลินรูปแรกของตัวอย่าง R1 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมที่สุดในการขึ้นรูปมีค่า 0.858 ตารางเมตรต่อกรัม และหากยิ่งมีพื้นที่ผิวมาก ประสิทธิภาพในการดูดกลินก็จะทำได้ดี การทดสอบหาประสิทธิภาพในการดูดซับกลินของถ่านไม้ไฟดูดซับกลินรูปแรกโดยใช้เอมโนเนย์ สรุปได้ว่าตัวอย่าง R1 มีประสิทธิภาพในการดูดซับกลินได้ดีที่สุดโดยมีค่า pH ของสารละลายเอมโนเนย์เท่ากับ 6 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสามารถดูดซับสารละลายเอมโนเนย์ได้เป็นอย่างดี

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากหน่วยบริการวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และขอบคุณคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่ให้โอกาสคณาจารย์จัดการลงพื้นที่บริการวิชาการแก่ชุมชน ต.พะตง อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

เอกสารอ้างอิง

- [1] Vassilev et al. (2010). วารสารออนไลน์ ชีวมวล สืบค้นวันที่ 10 สิงหาคม 2562, จาก <https://ienergyguru.com/Biomass>.
- [2] สมเกียรติ บรรยงสวัสดิ์. (2560). วารสารออนไลน์ ศึกษาวิจัยในการเพิ่มประสิทธิภาพของถ่านกัมมันต์ ถ่านดูดกลิน ประสิทธิภาพสูง สืบค้นวันที่ 16 สิงหาคม 2562 จาก <https://www.spu.ac.th/department/spubi/aw/140>.
- [3] สายเวย เสารกิหารี. (2554) ผลิตภัณฑ์กำจัดกลิ่นจากเปลือกเมล็ดมะม่วงหิมพานต์ จาก https://repository.rmutp.ac.th/bitstream/handle/123456789/997/sci_54_14.pdf?sequence=1&isAllowed=y.
- [4] Feng W. Kwon S. Borguet E. Vidic R. (2005). วารสารออนไลน์ Adsorption of hydrogen sulfide onto activated carbon fibers : effect of pore structure and surface chemistry สืบค้นวันที่ 10 พฤษภาคม 2562 จาก <http://www.pubs.acs.org/doi/abs/10.1021/es0507158?journalCode=esthag>.